

maandblad van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

Onze Vogels

nummer 6
juni 2012

■ Martinique-duif ■ Rijstvogels

- 04** Blauwkroon gaailijster **07** Vogelmarktplaats **08** Rijstvogels
- 11** Column voorzitter **12** Martinique-duif **14** Toch kampioen!
- 16** Geelbuikortolaan **19** Boekbespreking **20** De putter
- 23** Visie en beleid **24** Column keurmeester
- 25** Vragen staat vrij: gladde bevedering **28** digitaal
- 30** Vraag en aanbod **32** Bondsmededelingen **33** NBvV info
- 34** Kalenderartikel

D

n

Foto voooyoginuz: Blauwstaart pitta. Hoewel p itta's in het verleden regelmatig ingevoerd werden, zijn broedresultaten vrijwel alleen bekend uit dierentuinen en vogelparken. Prachtige vogels, die blijkbaar voor "gewone" kwekers toch wat te hoge eisen stellen aan huisvesting en verzorging. **Foto:** Pieter van den Hooven

NBvV

Uitgever: 'Onze Vogels' is het maandelijks tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 30.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 32.000 exemplaren. Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 540 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat de mogelijkheid om verspreid lid te worden; iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging kan verspreid lid worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost € 35,- per jaar.

Abonnementsprijzen: Nederland € 25,-, België € 27,-, priority Europa € 69,-, Landen buiten Europa € 90,-. Verspreid lid buitenland: bovenvermelde bedragen met € 10,00 verhoogd. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

Adress: NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom, tel. 0164-235007, e-mail: info@nbv.nl, website: www.nbv.nl
ABN AMBO bank: 46.89.59.262, BIC: ABNANL2A, IBAN: NL55ABNA0468959262
ING bank: 11.48.324, BIC: INGBNL2A, IBAN: NL96INGB0001148324
Voor België: 000-0156074-01 T.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers. De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

Redactie: Albert Zomer (algemene kopij en interviews), Pieter van den Hooven (tropen), Jan de Bruine (eindredactie en zangkanaries), Henk van der Wal (postuurkanaries), Theo van Kollenburg (Ideurkanaries), Ger Essenberg (vruchten-, insecten- en nectareters), Piet Onderdelinden (eindredactie en krumsvogels), John van der Jagt (Europese cultuurvogels), Tino Simons (eindredactie), Hans van der Stroom (redactiecoördinatie en jeugd), Klaus Sijlder en Wil Groot (tekstcorrectie).

Redactieadres: Bondsbureau NBvV, t.a.v. redactie Onze Vogels, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom, Tel. 0164-235007 e-mail: hansvanderstroom@nbv.nl

Zakelijke advertenties: Tarieven voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen bij René van Loo, via het bondsbureau te Bergen op Zoom. Voor 'Vraag en aanbod' advertenties wordt verwezen naar de des betreffende tarieven en voorwaarden elders in dit blad. De sluitingstermijn voor zakelijke advertenties is uiterlijk 6 weken voor verschijningsdatum.

Verantwoordelijkheid: De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeelten daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

Verantwoording: Aad Kooleman, X-Media Solutions, Doetinchem.

Druk: Senefelder Misset B.V., Doetinchem

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

Beïndigings lidmaatschap: Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per kwartaal.

Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap tellenmale per 31 december opzeggen via het Bondsbureau.

Onze kweek met de *Courtoisi* of *Blauw*

Engels: Courtoisi laughingthrush
Duits: Blaukappenhäherling
Frans: Garrulaxe de courtois

Met een geschatte wildpopulatie van 50 tot 250 stuks (bron; Rare Birds Yearbook 2009) is dit een zeer ernstig bedreigde soort te noemen. Voor een beschrijving van deze 24 tot 25 cm. grote vogels zeggen de foto's welke wij hebben bijgevoegd volgens ons meer dan genoeg!

Ze leven in bosrijke gebieden op nog slechts 4 of 5 locaties in de Provincie Jianxi in China in de nabijheid van wat kleine dorpjes. Ze fourageren in bomen, struiken en op de grond en scharrelen zo redelijk luidruchtig, hun dagelijkse portie zaden, bessen, vruchten en insecten bij elkaar. Deze Gaailijsters zijn erg sociaal met als gevolg dat ze niet alleen de eigen partner verzorgen, maar ook andere soortgenoten in dezelfde kolonie poetsen en verzorgen en ook niet te beroerd zijn om ze af en toe een lekkernij toe te stoppen. Zeker jonge vogels kunnen bij de hele kolonie bedelen en delen dan mee met alle familieleden die wat lekkers hebben gevonden. Dit sociale gedrag uit zich ook in het feit dat deze vogels altijd bij elkaar in de buurt broeden (soms maar een paar meter bij elkaar vandaan) en verder bij het grootbrengen van de jongen, want zodra er in de broedkolonie een nest mislukt door b.v. weersinvloeden dan helpen de ouders van het verloren nest gewoon om de jongen van andere soortgenoten groot te brengen!

ACHTERUITGANG

De achteruitgang van deze soort komt voornamelijk door verstedelijking van de broedgebieden en natuurlijk ook door het wegvangen van deze vogels voor de internationale vogelhandel. Tegenwoordig zijn er ongeveer een

100-tal vogels ter beschikking van het Studbook van deze soort, welke bijna allemaal in dierentuinen zitten. Sinds 2009 zijn wij in het bezit van enkele van deze vogels en met heel veel zoeken hebben we ons kweekbestand kunnen uitbreiden met enkele stellen. Het zijn zeer prettige vogels om mee te werken en ze zijn al vrij snel redelijk mak te noemen en ondanks dat op een na alle vogels natuurbroed zijn eten ze al gauw b.v. een wasmotlarfje uit je hand.

Bij ons zijn de vogels in voliëres gehuisvest met een nachthok van 2 mtr. diep x 2 mtr. hoog x 2.5 mtr. breed en een buitenvlucht van 2.5 mtr. x 1.25 mtr die redelijk dicht is beplant. De hele dag zijn ze bezig om de grond om te woelen opzoek naar b.v. insecten en ander eetbare hapjes. Ons kweekstel deelt de voliëre met een stel azuurmezen en dit gaat erg goed.

BROEDMACHINE

Na in 2010 een popje te hebben verloren aan legnood en de lange zoektocht naar een nieuw popje, hadden wij niet zo veel verwacht van dit pas gekoppelde stel. We waren dan ook verbaasd dat al op 30 maart van 2011 het eerste ei werd waargenomen, zeker omdat ons nieuwe popje op dat moment nog maar 10 maanden oud was. In het meest gammele nest dat ik ooit had gezien werden de eieren met tussenpozen van

24 uur gelegd en na 5 dagen was het eerste legsel compleet. En dan komt het moeilijkste... wachten! Je snapt natuurlijk wel dat 14 dagen wachten op de uitkomst van zulke zeldzame eieren verschrikkelijk lang duurt en de dagen kruipen dan voorbij. Echter... 1 dag voor het uitkomen liep onze pop van de eieren af..! Natuurlijk een groot probleem maar wij hebben het geluk dat we vanwege onze handopfoekparkieten en -papegaaien altijd een aantal broedmachines en couveuses op temperatuur hebben staan. De keuze was dan ook niet zo moeilijk want deze, voor ons zeer kostbare eieren mochten natuurlijk niet verloren gaan. Een dag later kwam het eerste ei uit en een

kroongaailijster

paar uurtjes later de volgende de overige 3 eieren waren niet bezet.

OPFOK

En dan...? Na heel veel jonge papegaaien groot gebracht te hebben is dit dan toch weer eens iets heel anders, want ik had tot dan toe nog maar heel weinig jonge vruchten- en insectenetende vogels groot gebracht. Ik moest toch wel eventjes wijze raad zoeken, want ik wilde deze zeldzame jongen vast en zeker niet verliezen. Die wijze raad vond ik natuurlijk bij Arjen Jongejan en Udo Eelman van AVIAN-BIRDFOOD en volgens hen was het allemaal wel goed te doen.... en ze hadden gelijk! Toen de jongen

uitgekomen waren heb ik ze de eerste 8 uur met rust gelaten om op te drogen en na deze tijd begonnen ze vanzelf te bedelen om voer. Het eerste voer dat ik ze gaf was een wasmotlarfje waar ik het kopje van had afgeknipt en die ging erin als koek. Na deze eerste voeding waren de jongen het eerste uur stil want zo'n vogeltje van een gram of 4 heeft aan zo'n larve toch wel een aardige hap. Maar na een uurtje begonnen de jongen weer te sperreren en werd het tijd voor het volgende wasmotlarfje. Ik heb die eerste dag alleen maar met wasmotlarven en geknipte witte meelwormen gevoerd. De volgende dag zijn we het wat gaan verrijken en werden de insecten die

we voerden gedoopt in een lekker papje van AVIAN- HANDFEEDING FORMULA. Dit lekkere groene papje zorgde voor een perfecte verrijking van de gevoerde insecten die na een paar dagen ook met krekels waarvan we eerst de springpoten afknipten werden aangevuld. Af en toe gaf ik ook een krekeltje of wasmotlarve die ik alleen in de AVIAN- CARNIZOO had gerold om eventueel een kalkgebrek te voorkomen. Als dank voor elke voeding kreeg ik na het eerste hapje meteen een wit zakje met de ontlasting van de voorgaande voeding van de jongen aangeboden. Daar kan je dan meteen aan zien of het allemaal goed gaat en je houdt meteen het nest schoon net >

gels geen jongen grootbrengen scheef, want onze man is een handopfokvogel uit Chester-Zoo en ik heb werkelijk nog nooit zo'n makkelijke, trouwe en zorgzame voerder als deze vogel gezien

VARIATIE

Onze vogels worden gevoerd met een mengsel van AVIAN-DELICATE INSECTENPATE vermengd met TOVO UNIVERSEELVOER en natuurlijk aangevuld met AVIAN-SPIRULINA, AVIAN-CARNIZOO en verder heel fijngesneden tofu, een grote sortering fruit van het seizoen en zodra deze rijp zijn om te plukken natuurlijk vlierbessen en vuurdoornbessen. In het kweekseizoen wordt ook nog een grote variatie aan insecten aangeboden zoals, krekels, wasmotlarven, pinkymaden, meelwormen, buffalowormen, spinnen en wandelende takken. Elk weekend krijgen de ze AVIAN Avi d'Or door het drinkwater om te voorkomen dat de vogels door hun gewroot in de grond salmonella of E-coli oplopen. De grootste verandering dit kweekjaar was overigens dat we AVIAN BREEDERMIX hebben toegevoegd aan ons voermengsel, een product wat op dat moment nog in de kinderschoenen stond maar waarvan we nu reeds de vruchten hebben mogen plukken en dus gaan we het dit jaar bij al onze stellen aan het voer toevoegen!

Mocht u trouwens ook met deze vogels kweken of u heeft ze zelf zitten, dan hebben wij in een later stadium altijd interesse om onze nakweekvogels te ruilen vanwege bloedverversing. Wij zijn bereikbaar via prodier@hetnet.nl

OP HET MOMENT DAT IK DIT SCHRIJF, IS HET NIEUWE KWEKSEIZOEN ALWEER BEGONNEN EN ZIJN ONZE GAAILIJSTERS BEGONNEN AAN HET EERSTE LEGSEL VAN 2012...! WE HOUDEN U OP DE HOOGTE WANT ZEG NOU ZELF.... ZIJN HET GEEN PLAATJES VAN VOGELS... <

› zoals de ouders dat zouden doen. Op een leeftijd van 6 dagen werden de jongen geringd met 4.5 mm ringen en deze kregen we deze er met moeite nog omheen want wat groeien deze soorten hard in verhouding met de kromsnavels die we grootbrengen! Je staat er van te kijken wat zo'n jong vogeltje trouwens opvreut, want bij 6 dagen oud zaten ze per voeding op ongeveer 5 tot 6 krekels maat 5 en dat ongeveer 10 keer per dag. Jje moet er dus wel een beetje tijd voor kunnen vrijmaken. Later zijn we gewoon maar krekels maat 6 en 7 gaan geven en ook deze gingen er met gemak in! Na 12 dagen begonnen ze al op het randje van het nest te zitten en na 15 dagen liepen ze op de bodem van hun warmtekooi die inmiddels op 19 graden stond.

ouders

Omdat je altijd hoort dat met de hand gevoerde jongen later als ze volwas-

sen zijn zelf geen jongen grootbrengen (iets wat in mijn ervaring overigens wel meevalt) wilde ik de jongen toch zo snel mogelijk met de oudervogels in contact brengen en heb ik de jongen vanaf een leeftijd van ongeveer 3 weken af en toe een uurtje in een afgeschermd stuk van de binnenvoliere gezet...je moet het gezien hebben om het te geloven, maar binnen een half uur werden de jongen door hun natuurlijke ouders door het gaas gevoerd alsof het de gewoonste zaak van de wereld was... Deze ervaring had ik ook al eens gehad met de man van dit stel, want toen hij het jaar daarvoor z'n eigen popje verloor ging hij doodleuk meevoeren met de roodoorbuulbuuls welke op dat moment 3 jongen grootbrachten! In een later stadium heeft dit stel blauwkroongaailijsters nog gewoon nog 2 jongen zelf groot gebracht en daar gaat ook de bovenstaande beredenering dat handopfokvo-

www.vogelmarktplaats.nl

gaat met zijn tijd mee

Het is precies 7 jaar geleden dat onze bond het initiatief nam om voor alle vogelliefhebbers een advertentiesite op het internet te plaatsen.

Onze webmaster, aWebsheep in Utrecht, heeft destijds deze klus voortvarend ter hand genomen en op 22 juni 2005 was de website in de lucht. Inmiddels is de website niet meer weg te denken in de vogelwereld. Dat bewijst het aantal bezoekers.

Het laatste jaar werden er 1.579.606 bezoeken aan de website gebracht, die samen 36.968.422 pagina's bekeken. Jammer genoeg zijn de cijfers van het eerste jaar niet aanwezig maar sinds 2007 zijn de aantallen ongeveer verdrievoudigd. De bezoekers komen al lang niet meer alleen uit Nederland, maar dat heeft u natuurlijk zelf al gezien.

Bezoekers van over de grens zijn vooral Belgen en Duitsers, maar ook vogelliefhebbers uit landen als Frankrijk, Spanje, Italië, Engeland, Denemarken enz. kennen de website.

Wij zijn blij te kunnen constateren, dat de website een goede naam heeft.

Er zijn een aantal regels, waaraan de gebruiker zich moet houden en daar wordt dagelijks naar gekeken. De bond heeft weliswaar geen officiële zeggenschap over de website, maar er is wel regelmatig contact met de webmaster.

Ontwikkelingen

aWebsheep in Utrecht volgt natuurlijk de ontwikkelingen op het terrein van het internetgebruik. Toen hij dan ook kortgeleden hoorde dat Google verwacht, dat aan het eind van dit jaar via mobiele apparaten (telefoons en tablets) meer zoekopdrachten gedaan worden dan met een vaste computer, heeft hij een mobiele website gemaakt. Die is sinds kort in de lucht.

Het vertrouwde internetadres vogelmarktplaats.nl blijft gewoon bestaan. Als u naar de website gaat dan "weet"

het systeem of u dat met een mobiel apparaat of met een vaste computer doet.

Het beeld dat u krijgt voorgeschoteld past zich automatisch aan aan uw apparatuur. De mobiele versie ziet er iets anders uit, maar is net zo gebruiksvriendelijk.

Op het mobiele systeem kunt u nog niet inloggen en advertenties plaatsen. "Maar dat komt nog", en voegt onze webmaster hier aan toe "bovendien

wordt dan denk ik een rubriek toegevoegd die b.v. heet "Vogels in de buurt". Een mobiel apparaat met GPS weet waar iemand is en het is dan een klein kunstje om adverteerders in de omgeving te vinden".

Kortom Vogelmarktplaats gaat met zijn tijd mee, net als onze bond trouwens. Wilt u op de hoogte blijven van de ontwikkelingen dan kunt u zich via de website abonneren op de nieuwsbrief. <

Kweken, verzorgen en tentoonstellen van de

Wildkleur rijstvogel

Wildkleur zou ik eigenlijk met grote dikke vette letters moeten schrijven, want..... heel veel liefhebbers zeggen nog steeds grijze rijstvogel. Foutje, de echte grijze moet bij mij nog in het hok geboren worden al zijn er al wel geruchten dat hij er al is, of is geweest. Op het keurbriefje hoort dus te staan rijstvogel wildkleur. Vaak wordt beweerd dat wildkleur rijstvogels moeilijker tot kweken te brengen zijn dan witte of mokkabruine. Zelf heb ik daar niet zoveel van gemerkt. Maar om goede forse vogels te kweken die ook nog eens als een paal op de stok zitten als ze bij de keurmeester worden voorgedragen om gekeurd te worden, dat is een ander verhaal.

Beoordelen

Wat kan er mis zijn aan het uiterlijk van de wildkleur rijstvogels. Als eerste opmerking op het keurbriefje is vermeld het formaat? Nee eigenlijk is dit niet goed omschreven, het is vaak meer het model van de vogel die te slank oogt. Dit kan komen doordat hij niet is getraind waardoor hij zijn bevedering strak langs zijn lichaam ligt of hij is echt te klein.

Rijstvogels zijn over het algemeen nogal wilde vogels en beschadigen zich snel. Als de vogel daarnaast ook nog eens als een speer door de TT-kooi heen raast, hou je niet veel model over.

Als tweede het niet bontvrij zijn. Vaak zie je onder de snavel nog een wit bont vlekje wat daar niet hoort, het moet namelijk zwart zijn.

Een enkele keer een bonte vleugelpen maar beschadigde veren is eigenlijk de meest voorkomende fout en dan vooral de staartpenen die wat rafelig zijn. Hoe minimaal deze foutjes vaak zijn, het wordt wel bestraft. Ook aan de oogringen mankeert nog wel eens wat, deze zijn dan te licht van kleur. Dit is vaak een conditiekwestie of...

BLOEDLUIS.

Ruiende vogels hebben bijna nooit rode oogringen evenmin als zieke.

Bij veel jonge rijstvogels zien we wangvlekken die niet geheel zuiver wit zijn. Dit laatste kan het gevolg zijn van een slechte jeugdruï. Naar mijn persoonlijke mening ligt de oorzaak bij de liefhebber zelf. Vooral het geknoei met het aantal lichturen in het kweekverblijf, het verplaatsen van half op kleur zijnde vogels naar een andere ruimte (bijvoorbeeld naar een buitenvolière) of vogels die eerst in volop licht zitten verplaatsen naar de onderste kooien

met minder licht, met alle gevolgen van dien.

Bruine omzoming op de grote slagpen is ook een kenmerk van jonge vogels, vandaar dat rijstvogels het tweede jaar beter voor de dag komen wat kleur betreft maar zeker van model, ze zijn dan beter uitgegroeid. Mijn ervaring is dat vogels die het eerste jaar geen witte wangen hebben vaak ook jongen krijgen waarvan de wangen niet geheel zuiver wit zijn. Ik heb daar nog geen verklaring voor. Enkele kwekers zijn van mening dat stress de oorzaak is. Een goede raad is hier wel op zijn plaats, namelijk: "laat vogels die in de rui zijn op dezelfde plaats" anders kunnen ze zelfs stoppen met de jeugdruï en zit je met half op kleur zijnde vogels.

En dan?

Als je alle voorgaande opgesomde fouten als strafpunten op je keurbriefje krijgt, heb je geen hoge waardering. Maar we kunnen er zelf een heleboel

aan doen om wel de puntjes te krijgen. Als eerste zorg je er voor dat je vogels die geen bont vertonen aan elkaar koppelt om nakweek te krijgen. Zitten er bij de nakweek toch enkele vogels tussen die bont vertonen, dan is het niet verstandig om met deze combinatie verder te kweken. Zelf sluit ik zowel de ouders als de jongen uit voor verdere nakweek.

Witte kinvlekjes zijn naar mijn ervaring afkomstig van de dominante bontvorm en vererft heel sterk door. Witte vleugel- en staartpenen zijn vaak van de recessief vererfende bontvorm en dienen ook uitgeselecteerd te worden. Houden we dan nog wat over? Natuurlijk zeg ik dan. Ik wil er alleen maar mee aantonen dat bont er eerder in is gekweekt dan eruit. Wees daar dus erg selectief in. Vaak hoor ik kwekers als ze een mooie forse vogel zien die een klein bont plekje onder de kin heeft zeggen: "ach dat is niet zo erg". Waarom doet die kweker hem dan weg? Ja juist om dat bonte plekje dus. Als jonge vogels nog erg sterk

- › gekleurde bruine vleugelpennen hebben na de eerste jeugdruif dan selecteer ik die ook uit voor kweek van de wildkleur rijstvogel.

Let ook op de buikkleur. Deze moet echt de paarsachtige gloed tonen, of te wel de blauwstructuur moet aanwezig zijn. Lange nagels is niet nodig, deze kunnen geknipt worden. De nagelgroei van rijstvogels is nogal snel, dus zorg voor te niet dunne stokken. Deze moeten minimaal 12 mm dik zijn maar beter is het om stokken van verschillende diktes te gebruiken.

Eigenlijk zijn er niet zoveel fouten bij een goed getrainde, in conditie zijnde rijstvogel te ontdekken.

Als hij in conditie is zonder bevederingfouten dan hou je de kleur over en daar is op de bruine vleugelranden en de witte wangen vrijwel niets op aan te merken. (als je tenminste geselecteerd hebt zoals ik hierboven heb omschreven).

Als je wildkleur rijstvogels op de TT wilt brengen, zorg dan voor een goede stam die vrij van mutaties als splitfactor is. Mutaties zijn over het algemeen gesproken een wijziging in bevederingstructuur of wijziging in het aanwezig zijn van een bepaalde pigmentkleur. Dus de aan- of afwezigheid van het zwarte en bruine eumelanine, het roodbruine pheomelanine of de melaninen die op een andere plek zitten dan bij de wildkleur. Van dit alles hebben wildkleur'split voor..... vogels vaak al een tikje van de aanwezige mutatie meegekregen. We hebben dus duidelijk te maken met kweekvogels en met TT vogels. Een

kweekvogel zal bij mij vrijwel nooit op een TT aanwezig zijn want daar moet ik mee kweken. Een splitvogel zal ik bij uitzondering voor een TT selecteren.

Selectie

Hoe selecteren we nu een vogel voor een tentoonstelling ?

1. Goed formaat en model. (let ook op de schedelvorm, deze mag niet te plat zijn).
2. Geen beschadigde bevedering.
3. Zo rustig mogelijke vogel (trainen dus).
4. Goede snavelvorm en lengte van de nagels.
5. Goede rugdek- en buikkleur.
6. Zo strak mogelijke koptekening, denk de witte wangen even weg dan is het net of de vogel met zijn koppie in een pot verf is gestopt waardoor er als het ware een zwart dopje op de romp staat. Plak nu twee witte wangetjes erop waarbij je zorgt dat er een zwart randje van minimaal één millimeter (heet eigenlijk wangstreep) onder de witte wangvlek zit en je hebt de goede koptekening.
7. Een zo strak mogelijk borstafschijding. Hoe selecteer je voor de kweek ? Ik zou zeggen zie punt 1. t/m 7. en vul dit aan met :
8. De vruchtbaarheid van de vogels; hoeveel eieren leggen de overjarige vogels ? Naar mijn idee minstens zes eitjes in het eerste legsel.

9. Werden de jonge vogels goed gevoed door hun eigen ouders ? Jongen uit kleine nestjes brengen er vaak niet zoveel van terecht als ze zelf jongen hebben.

10. Maken ze mooie nesten of rommelen ze maar wat aan (moet je natuurlijk wel voldoende nestmateriaal geven). Ook hier zie ik in mijn kweekaantekeningen dat bij vogels die maar wat aanrommelen met nestbouw, dat de jongen daarvan vaak ook maar wat aanrommelen en slordige nesten bouwen.

11. Zijn ze in kweekkooien of in een gezelschapvolière gekweekt ? Vanuit kooien naar volière is vaak geen probleem. Is de gang omgekeerd, dan kan het wel even duren voor de vogels tot nakweek overgaan.

12. Het soort en aantal nestkasten; vraag bij aankoop in wat voor soort nestkast de vogels zijn groot gebracht.

13. Zorg voor een goed kweekregister. Het maakt niet veel uit of dat op papier is bijgehouden of dat het een computerprogramma betreft. Met bijvoorbeeld Zoo-Easy kun je de afstamming en inteeltberekeningen maken. Als ik niet met een dergelijk programma gewerkt had dan had ik niet zo snel de vererving van de rijstvogels in beeld gehad.

Ik kan wat kleurbeschrijving enz. hier wel de hele standaard overnemen maar het lijkt mij beter om als je deze vogels kweekt of gaat kweken deze dan aan te schaffen of te downloaden van de NBvV-website en als je er dan nog niet uitkomt, kan je altijd nog op mijn site <http://www.rijstvogel.nl> kijken. Een volgende keer zal ik de roodbruine en mokkabruine bespreken.

›

De Martinique

De Martinique duif (*Zenaida aurita aurita*) - deze duif van de *Zenaida* familie waar ook de Witvleugelduif, de Oorvlekduif, de Graysonduif, de Carolinaduif, bij horen. De Martinique duif, de naam zegt het al, komt van de Martinique eilanden.

Deze prachtige duif waarvan er in Nederland niet veel zijn is een vrij rustige duif.

Het verschil tussen doffer en duivin is niet goed te zien, de doffer is wat roodbruiner in hals, buik en kop en de paarse glans in de nek is wat veller van kleur.

Ik bezit nu 3 koppels deze hou ik per koppel samen met 3 andere soorten in een volière van 3m bij 5m en 4m hoog in een punt.

Deze duiven zijn winterhard en kunnen de vorst goed hebben, maar ze moeten wel droog en tocht vrij gehouden worden.

Het is in het voorjaar even uit proberen welke soorten elkaar verdragen per vak.

Momenteel het is nu 30 Maart heb ik het eerste koppel nu 1 week aan het broeden op 2 bevruchte eieren en ze dulden nu geen andere duiven in de omgeving van het nest.

Deze duiven moeten geringd worden met een ring van 6mm en dat moet ongeveer als de jongen 1 week oud zijn.

Tentoonstellen

De duiven zitten vast op het nest, waarvan ik mooi een foto kan maken.

Het voedsel bestaat uit Tortelduivenvoer en enkele meelwormen en als ze jongen hebben geef ik ze wat eivoer er bij en af en toe een halve appel en daar doen ze het goed op.

Ik hoop dat er meer vogelliefhebbers ook eens een duiven soort aan hun collectie toe voegen en deze als ze er mee kweken dan in sturen naar hun tentoonstelling om de keurmeesters meer kennis van de diverse mooie soorten op te kunnen nemen want diverse keurmeesters hebben helaas geen kennis van duiven en dat is erg jammer.

Ik hoop dat er weer veel duiven gekweekt worden en dat we er veel van terug zien op de tentoonstellingen! <

De
ne duif

n

Toch kampioen!

Hij was het oudste lid en dat niet alleen, ook het trouwste lid. Wie Jan eigenlijk was? Je kreeg er niet gauw hoogte van. Hij was wat eenzellig, liep niet te koop met zijn gedachten en met wat hem bezig hield. Hij ging zo zijn eigen gang. Nee, getrouwd was hij nooit. Het kwam er niet van. Trouwens, hij was ook geen begeerde partij.

Eerst woonde hij samen met zijn oude moeder een beetje achteraf. Toen zijn moeder overleed, is hij maar in het oude spulletje blijven wonen. Zijn vader had vroeger nog twee koetjes op stal gehad, maar dat was lang geleden. Om naast zijn werk als boerenarbeider toch wat om handen te hebben had Jan van de stal een vogelhok gemaakt. De naam volière was te groots voor zijn vogelverblijf.

Jan zorgde goed voor zijn kleine vriendjes. Altijd voor het werk eerst naar de vogels. Schoon drinken en voer. Nee, de beestjes kwamen niets te kort. Jan was lid geworden van de vogelclub. Hier hoorde hij het een en ander wat zijn hobby ten goede kwam. Elk jaar kreeg hij wel wat jongen op stok. Keurig een ringetje om en in december naar de TT.

Beker

Hij had leuke kanaries en wat tropen, zoals Japanse meeuwjes en zebra-vinkjes. Een enkele keer haalde hij een paar leuke prijzen. Soms een eerste maar meestal een tweede of derde.

Als hij dan een beker kreeg, glom zijn gerimpelde gelaat van trots. Thuisgekomen kreeg die dan een ereplaatsje op de schoorsteenmantel. Niet dat hij dat deed voor anderen, want hij kreeg eigenlijk nooit bezoek maar, zelf kon hij er lang naar kijken.

Zo verliep het leven van Jan min of meer ongestoord. Alleen, Jan had nog een wens. Niet dat hij dacht dat die wens eens vervuld zou worden. Maar toch.... het bleef in zijn gedachten.

Ooit had Jan eens tegen de voorzitter van de vogelclub gezegd dat hij zo graag één keer in zijn leven kam-

D

n

pioen van de TT mocht zijn. O, als hij dat nog eens mocht beleven.

Maar op een dag kwam er een eind aan het rustige leven van Jan. Nee, werken hoefde niet meer. En van zijn AOW en pensioentje kon hij ruimschoots rondkomen.

Jan werd ziek. Het leek eerst niet zo erg maar van lieverlede takelde hij toch af tot het moment daar was dat de dokter zei dat hij niets meer voor Jan kon doen. Hij moest zijn vogels weg doen. Node nam hij afscheid van zijn vriendjes die hem zoveel plezier en genoeg hadden verschaft. De voorzitter van de vogelclub zou zorgen dat ze goed terechtwamen.

Op een dag vond de zuster van thuiszorg Jan. Stilletjes lag hij daar op het bed met een verstarde glans op zijn gezicht.

Jan was niet meer

Er waren maar weinig mensen op de begrafenis. Een paar burens en wat leden van de vereniging. De voorzitter sprak een kort woord. Hij had de notulen en het presentieboek van de club eens nagekeken. Wat bleek? Jan had nooit één vergadering verzuimd. Al die jaren dat hij lid was.

Wie kon dat nazeggen

Zo was Jan, zij het op een andere manier dan hij had gehoopt, tóch KAMPIOEN geworden. <

Kweek met de geelbuikortolaan

(Emberiza Flaviventris)

De geelbuikortolaan ook wel geelbuikgors genoemd is een zaadeter uit Afrika, maar dan ten zuiden van de Sahara. Deze slanke vogels zijn ongeveer 16 cm. lang, en zoals de naam al aangeeft hebben ze een prachtige helder gele buik met in het midden een rode tint, de rug is kastanjebruin. De kop is zwart met witte strepen evenals de vleugels die ook zwart en wit gestreept zijn. Het snauveltje is hoornkleurig met een zwartgrijze glans, de poten zijn vleeskleurig.

Tussen man en pop zit wel een waarneembaar verschil, zo zijn de strepen op de kop bij de man spierwit en bij de pop meer beige, verder is de pop iets minder fel gekleurd. Al met al een prachtig gekleurd vogeltje.

Kweekverslag

Het koppel heb ik kunnen samenstellen met een man van twee jaar oud die ik had geruimd voor een eigen kweek Japanse nachtegaal, en een pop die ik een paar maanden later kon kopen van een vogelliefhebber uit het noorden van het land die stopte met de vogelhobby. De pop was al wel vijf jaar oud, maar dat maakte mij niet zoveel uit, want zo had ik in ieder geval een pop, zodat ik een koppel kon samenstellen. En zo gemakkelijk is het niet meer om aan dit soort vogels te komen.

In het voorjaar van 2011 werden de vogels bij mij in het nachthok in een ruime broedkooi (100 cm x 55 cm x 80 cm) geplaatst. In deze broedkooi heb ik bovenin aan de voorkant een nestkorfje met een jute mandje opgehangen, het korfje had ik wat gecamoufleerd met conifeertakjes.

Op 2 april beginnen de vogels samen met de nestbouw van gedroogd gras en ander zacht nestmateriaal. Wat mij opviel is dat ze het aangeboden kokosvezel totaal niet gebruikten. Op 10 april werd het eerste ei gelegd en een dag later het tweede waarna de pop ook begon te broeden. De pop neemt deze taak ook geheel alleen voor haar rekening. De man gaat in deze periode dan ook prachtig en erg hard zitten zingen en de man gaat de pop op het

nest af en toe wat lekkers voeren, maar dat zijn dan ook hoofdzakelijk insecten. Nadat ik na 6 dagen de eieren had gecontroleerd bleken de eieren toch niet bevrucht te zijn. Ik heb deze eieren ook gelijk weggehaald waarna de pop op 14 mei pas opnieuw begon met een legsel, maar nu met 3 eieren die wel bevrucht bleken te zijn. Na 12 dagen kwamen er drie jonge geel-

buikortolanen uit het ei, die ik op dag 5 heb kunnen ringen met 2,9 mm. Het ringen had ik ook geen dag later moeten doen, want dan was ik zeker te laat geweest.

Een dag na het ringen vond ik een jong dood op de bodem van de kooi. Waarschijnlijk de kleinste uit het nest die mogelijk onderin het nest verdrukt is geweest en door de ouders uit het

Oudervogels

Geelbuikortolaan

2 jonge geelbuikortolanen, ongeveer 4 weken oud

nest is geworpen.

Vanaf de dag van uitkomen ben ik heel veel insecten gaan voeren zoals diepvries pinkies en levende buffalo's, witte meelwormen en wasmotlarven. De eerste dagen na het uitkomen voert de man de pop op het nest die het dan weer op haar beurt door geeft aan de jonge vogels. Leuk om te zien is dat de man de insecten door het schaalte met grit heen slaat zodat de jonge vogels met deze insecten het nodige kalk en mineralen naar binnen krijgen. De jonge vogels groeien ook als kool en vlogen dan ook al na 11 dagen uit. Een kleine week na het uitvliegen van de jonge ortolanen, had de pop al weer het eerste ei gelegd in hetzelfde nestkorfje. Ook nu waren het weer 3 eieren, waarvan er maar een uit kwam. De andere twee waren niet bevrucht. Van deze ronde is het ene jong gezond groot geworden en uitgevlogen.

De jonge vogels heb ik na 31 dagen apart gezet in een ruime kooi zodat ze goed konden leren vliegen..

De voeding

De vogels krijgen het hele jaar door een zaadmengeling van een tropenzaad gemengd met kanariezaad en wat Afrikaans graszaad waar ze ook gretig van eten. Troggerst behoort ook tot het menu. Verder krijgen ze regelmatig wat groenvoer zoals een blaadje sla, paardenbloemblad en gemengde soepgroente. Tijdens de kweekperiode werd dit aangevuld met levende insecten waaronder buffalowormen, witte meelwormen, wasmotten en diepvries pinkies. Een mengsel van een universeelvoer met een eivoer waarin ik de diepvries pinkies kon mengen. Tijdens de kweekperiode wordt er nog nauwelijks van het zaad gegeten. Ook zorg ik er voor

dat er altijd een schaalte met grit en maagkiezel aanwezig is.

Tot slot

Al met al vind ik de geelbuikortolanen prachtige zaadeters waarvan beide geslachten zingen, de pop natuurlijk wat minder uitbundig dan de man. Het zijn hele rustige vogels die vrij veel kunnen verdragen. Als ze jongen hebben komen de ouders de wasmotlarven uit je hand halen. De drie jonge geelbuikortolanen heb ik in het najaar laten seksen (DNA) en het blijken twee poppen en een man te zijn. Het volgende jaar kan ik het sexen wel achterwege laten omdat ik na de ruiperiode toch redelijk goed het verschil tussen man en pop kan zien. Het jaar 2011 leverde mij drie mooie goed geringde geelbuikortolanen op waarmee ik de komende jaren weer verder mee wil gaan kweken. <

20 JAAR AFCON KUNSTSTOF-GAAS

JUBILEUM AANBIEDING
 13x13mm gaas
 BKT95 of AKT95
 in rolbreedte 2,13m

12m ⇒ 25m² nu € 25,00
 24m ⇒ 50m² nu € 50,00

Telefonisch bereikbaar van:
 8.00 tot 23.00 uur op
 06-53 48 89 32
 Fax: 0591 64 93 86

Goedkoop te verzenden.
 Schansstraat 50
 7825 TA EMMEN

www.afcon.nl

Vogelbenodigheden
Van der Veen

Middenrool 55
 7912 TH Nieuweroord (Dr.)
 Tel.: 0528 - 34 31 06

Gespecialiseerd in verkoop van TOPETFARMA producten!
www.vogelbenodighedenvanderveen.nl

Bezoek/afhalen na telefonisch overleg. Verzenden in heel Nederland
j.v.d.veen-rhr@kpnplanet.nl

ZONDAG 8 JULI OPEN DAG
 LEUKE ACTIES MET HOGE KORTINGEN
 ZIE VOOR MEER INFO:
WWW.VOGELPENSION.NL

ACTIES!

Pascal Hemel
 L v o l i è r e b o u w

www.pascalhemelvolierebouw.nl

Wij zijn gespecialiseerd in:

- Siervolières
- Maatwerkvolières
- Geïsoleerde nachtverblijven
- Kweekboxen
- Onderdelen
- G-0 kunststofkooien

Slaghekkeweg 1B | 7497 NA Bentelo | Tel. +31 (0)547 29 28 06
 Fax. +31 (0)547 27 15 41 | info@pascalhemelvolierebouw.nl

Weer een favoriet van Fauna!

Dé Fauna Flessenhouders incl. toebehoren
 Zowel voor voer als water te gebruiken

Kies voor de originele Fauna Flessenhouder
 De originele Fauna Flessenhouder is te herkennen aan het Fauna logo en 8 eet- en drinkgaten.

Door de extra grote openingen is deze flessenhouder ook geschikt voor kromsnavels.

Het dakje past op alle flessenhouders en is ook los verkrijgbaar.

Dakje is in wit en groen verkrijgbaar.

De standaard past onder alle originele Fauna Flessenhouders.

Fauna favoriet!
 Fauna is gespecialiseerd in benodigheden voor vogels, vogelkweek en volières. Binnen de vogelwereld is Fauna dan ook een gevestigde naam die staat voor goede en kwalitatief hoogwaardige producten. Kijk op onze website voor het complete assortiment en vraag ernaar bij uw groothandel/winkelier.
www.faanabirdproducts.com

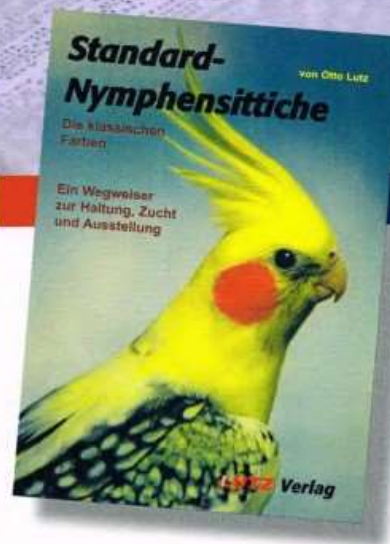
Fauna
 Fauna Birdproducts

NEDERLANDS FABRIKAAT

Standard-Nymphensittiche

auteur
Otto Lutz

BOEKBESPREKING

Dit kleurrijke boek is het eerste deel van een serie van drie, waarin de klassieke kleurslagen van de valkparkiet worden behandeld. Dat zijn de wildkleur, de lutino, de opaline, de cinnamon en de bontserie en alle mogelijke combinaties daarvan. In deel 2 komen de witmasker en geelwangmutaties aan bod en in deel 3 de nieuwe kleurslagen zoals fallow, Dominant pastel(gezoomd) etc .

Otto Lutz put uit 25 jaar ervaring als kweker en tentoonsteller van valkparkieten. Veel Nederlandse valkparkietenkwekers zullen zijn naam kennen, ook als voorman van de Duitse valkparkietenvereniging. Het boek behandelt alle facetten van voeding, huisvesting, kweek en tentoonstellen van de valkparkiet zeer gedetailleerd. Er is aandacht voor problemen bij de kweek, ziekten etc. Er is een hoofdstuk 'tips en trucs'. Met veel foto's worden allerlei details getoond.

Het boek is duidelijk gericht op het kweken van valkparkieten voor de tentoonstelling. Elke van de genoemde klassieke kleurslagen wordt aan de hand van de Duitse standaard beschreven en daarbij worden afwijkingen door middel van een zogenaamde 'fehlerfinder' op foto's getoond. De kweekuitkomsten worden niet alleen beschreven maar ook weer met foto's geïllustreerd. Kortom een nuttig boek voor de liefhebbers van valkparkieten. Het is in het Duits geschreven maar ook als u die taal niet volledig machtig bent kunt u er toch vanwege de veelheid aan foto's plezier van hebben. <

Bestellen

HET BOEK IS TE BESTELLEN VIA DE WEBSITE

WWW.VOGELBOEKHANDEL.NL OF

DOOR OVERMAKING VAN € 38,00 +

€ 3,00 VERZENDKOSTEN = € 41,00

OP REKENINGNUMMER 347580904,

T.N.V. VOGELBOEKHANDEL J & J O.V.V.

NYMPHENSITTICHE EN UW ADRES, WAARNA U

HET BOEK KRIJGT THUIS GESTUURD.

Bloemputter - *Carduelis c. carduelis*

Elzenputter - *Carduelis britannica*

De putter

De putters die in onze streken leven zijn de *Carduelis carduelis britannica* en de nominaatvorm *Carduelis carduelis carduelis*. Beide soorten behoren voor wat de grootte en kleur betreft tot de middelgrote soorten. De *Carduelis carduelis tchusii* en de *Carduelis carduelis parva* meten 11,5 à 12 cm, ze zijn daarmee de kleinsten en de *Carduelis carduelis parva* heeft het meest bruine vederkleed. De putter die het meest gehouden en gekweekt wordt door de vogelliefhebbers is de *Carduelis carduelis major*. Deze varieert in grootte van 15 tot 15,5 cm en is hiermee de grootste putter en bezit bovendien het kleurrijkste vederkleed.

Wat de naam betreft, zouden we veel beter af zijn de wetenschappelijke benaming te gebruiken. Nu spreken we over de kleine distelvink in België en in Nederland heeft men het over elzenputter, het gaat hier over de *Carduelis carduelis britannica*. Spreekt men over de bloemputter wordt *Carduelis carduelis carduelis* bedoeld. Beide soorten verschillen nauwelijks in grootte maar de *Carduelis c. britannica* is bruiner op de wangen, terwijl de *Carduelis carduelis carduelis* in zijn geheel feller gekleurd is. Daardoor lijkt deze ook wel

groter, maar hij is ook wel iets forser. Het was de beroemde Zweedse wetenschapper Carolus Linnaeus die zowat onze hele fauna en flora onderbracht in zijn classificatiesysteem. Het succes van zijn werk bestaat erin dat hij alles voorzag van een wetenschappelijke benaming. Deze wordt gebruikt in alle landen en is in alle talen gelijk. De distelvink gaf hij de naam *Carduelis carduelis carduelis*. Drie namen, de eerste naam is de naam van het genus en wordt altijd met een hoofdletter geschreven. De tweede naam is de

naam van de soort, de derde naam wijst erop dat er ondersoorten zijn. Internationaal is gebruikelijk dat deze wetenschappelijke namen, ze kunnen van het Grieks of Latijn herleid zijn, cursief geschreven worden. De soortnaam *Carduelis*, gaf hij omdat het een vink is. Die kwam voornamelijk voor op de distels en deze distels had hij dan weer ondergebracht, in het genus *Carduus* vandaar de naam *Carduelis*. Was het houden van vogels vroeger meestal beperkt tot het vangen van vogels, dan kunnen we nu toch schrij-

ven dat het vangen van vogels in België en Nederland volledig verdwenen is. Het mag trouwens ook niet meer en er staan flinke boetes op voor wie het niet kan laten.

De putter heeft geen uitgesproken geslachtsdimorfisme. Toch zijn er wel enkele verschillen hoewel het niet altijd eenvoudig is om een koppel samen te stellen. Uiteraard gaat u er vanuit dat het samen te stellen paar van dezelfde ondersoort is. Trouwens het onderling kweken met de verschillende ondersoorten moet zeker vermeden worden.

De mannelijke putter is over het algemeen wat forsler gebouwd dan de pop en de rode kleur van zijn masker loopt tot voorbij het oog; dat van de pop loopt evenwijdig aan het oog. De man onderscheidt zich verder door zwarte snorhaartjes; bij de pop zijn deze grijs. Ook de kleine vleugeldekveren zijn bij de man zwart; de pop heeft bruingrijze. Een ander mannelijk kenmerk bemerkt u wanneer u de putter in de hand neemt en u zachtjes de borstpluimpjes een beetje naar omhoog blaast. Ziet u enkele geelgroene veertjes dit zijn ook man kenmerken. Maar oude poppen hebben soms ook deze geelgroene pluimpjes op de borst. Elke putterkweker zal het beamen, soms is het echt moeilijk om het verschil te zien tussen man en pop. Zeker als het om vogels gaat van verschillend formaat. Echt zeker bent u pas wanneer de man zingt en met half open gespreide staart heen en weer draait. En de pop broedt op bevruchte eieren.

De foto's die dit artikel begeleiden liegen er niet om; de putter is een prachtige vogel. Voor de Belgen, hebben ze nog een speciale betekenis. Naast het bruin en het wit heeft de putter ook nog zwart, geel en rood in zijn prachtig kleur- en tekeningpatroon. Zwart, geel en rood zijn, ook toevallig of niet, de Belgische nationale vlag. Misschien zijn het hierom wel de favoriete vogels van zoveel Belgische vogelliefhebbers. In Nederland, Duitsland en Spanje zijn het eveneens zeer populaire volière vogels, al is Italië wel hét land van de putters.

Parva putter

Hoe de distelvink aan de naam putter kwam

Vroeger (voor 1950) belandden de meeste distelvinken in een kooitje als zangvogel. Sommigen leerden de distelvink truckjes door de vogel aan een touwtje een minikarretje te laten voorttrekken waaruit de distelvink dan zijn zaden kon pikken. Om te drinken moest de vogel weer aan een ander touwtje of kettinkje trekken waaraan zich een mini-emmaertje met drinkwater bevond. Daardoor kreeg hij de veel gebruikte naam 'putter' in Nederland. In België was dit gebruik veeleer een zeldzaamheid, de vogel wordt er algemeen 'distelvink' genoemd. In Nederland bestaan er nog tal van deze 'putterkooien' hoewel de vogel daarin al lang niet meer wordt gehouden.

Als volièrevogel

Wilt u de putter in de volière of in een ruime kweekkooi houden dan is het van essentieel belang dat het verblijf een kurkdroge bodem heeft. In een vochtige omgeving kwijnt de putter gewoon weg. Meestal is coccidiosis in dit geval de doodsoorzaak. Voor putters gaat er niets boven een volière die met het zicht naar het zuidoosten staat, zodat de putter kan genieten van rechtstreekse zonnestralen. Niet iedereen heeft die kans en ze kunnen ook wel binnen gehouden worden. Het is toch nodig om er voor te zorgen, dat ze voldoende licht hebben. Putters houden

Grote putter – *Carduelis c. major*

niet van duistere kooien en nog minder van tochtige en vochtige verblijven.

De broedperiode duurt van april tot augustus. Hun piek ligt van half mei tot begin juli. Het nest wordt het liefst op de hoogste en meest zonnige plaats van het verblijf gebouwd. Geef u de putter de gelegenheid om het nest te bouwen vlak tegen het volièregeas dan zal de vogel niet twijfelen.

U doet er verstandig aan om zoveel mogelijk van het nest weg te blijven daar de putter nogal vlug verstoord is. Door domesticatie verdragen ze steeds beter nestcontrole. Houd er ook rekening mee om geen twee koppels naast elkaar te plaatsen en zeker zorgen dat ze elkaar niet kunnen zien. Vooral de mannen zullen in het verdedigen van hun territorium teveel energie verspillen. De putters hebben dan zoveel last van stress en van kweken zal in dat geval nog weinig terechtkomen. Ook andere soorten vogels worden beter niet bij de putters gelaten als je kweekt in kleine volières. Niet alleen om hun privacy, maar omdat ze zo gevoelig zijn voor coccidiosis.

Als nestmateriaal gebruikt de putter graag allerhande mossen, fijn gras, kokosvezel, witte katoendraadjes, kleine proppen watten, pluisjes van de paardenbloem en spinrag. Meestal is het nest een echt kunstwerk dat zelfs >

Putterkooi

- › niet moet onderdoen voor dit van de botvink *Fringilla coelebs*.

De eitjes zijn witblauwachtig van kleur met kleine roodbruine stippen. Het aantal eieren varieert van 4 tot 6. De broedtijd bedraagt 13 dagen. Alleen de pop broedt maar de man voedt haar wel op het nest. Later helpt hij voorbeeldig mee met het voederen van de jongen. Naarmate de jongen groter worden, zal de man meer en meer de voedertaak op zich nemen. Tegen de tijd dat de jongen zelfstandig zijn, is de pop meestal al aan een tweede broedsel bezig. Dit is dan ook het ogenblik om de jongen, in een andere volière te plaatsen. Wel goed de jongen observeren dat ze echt zelfstandig kunnen eten en drinken. Het kan gebeuren dat de man achter de jongen gaat jagen, met alle mogelijke gevolgen.

Voeding etc.

Het kan soms wel eens gebeuren dat de man agressief is, tegenover de pop en/of zijn kroost. Maakt hij het echt te bont dan plaatst u hem best in een kleine kooi. U hangt hem wel in de omgeving van het nest. De pop klaart de klus ook alleen.

Bij het ringen hoeft u wel enige voorzichtigheid aan de dag te leggen. In zijn vlijt om het nest proper te houden durft de putter de ring wel eens overboord te werpen. Wanneer het jonge vogeltje er niet aan hangt is dit nog zo erg niet. In het andere geval is het

een drama. De jonge vogel komt dan om door onderkoeling. Ook gebeurt het, dat door deze handeling het jong een pootkwetsuur oploopt. Om dit te voorkomen doet u er goed aan om de ring eerst even boven een brandende kaars te houden, de ring wordt dan zwart. Verliest zeker zijn glans en valt minder sterk op. Ook kunt u een stukje ventielslang over het ringetje steken; u weet wel de vissers gebruiken dit om hun lijntje vast te maken aan hun "baguette" om het in hun visserstaal uit te drukken.

Naast een goede zadenmengeling is het een aanrader om de putter tijdens de kweek veel insecten te geven. Keuze is er genoeg, zoals: pas vervelde meelwormen, pinkies, miereneieren, kleine groene rupsen, buffalowormen en vooral groene bladluizen waarop hij verzot is. Best geeft u deze insecten door het eivoer gemengd waaronder u dan ook nog gekiemde zaden kunt aanbrenge. Gekiemd negerzaad eet de putter het liefst.

Ook onkruidzaden staan hoog op het menu: paardenbloem, vogelmuur, herderstasje, kruiskruid, melkdistel, distelzaad, teunisbloem, perzikkruid, allerlei graszaden, slazaad, cichorei; kortom keuze genoeg.

Niet tegenstaande dat putters in grote getallen gekweekt worden, zijn er toch heel wat liefhebbers van putters bij wie de kweek toch niet wil lukken. Vaak

gebeurt het dat de putter pop een mooi nestje maakt, maar dat ze haar eieren van de zitstok laat vallen. Dit gedrag ligt bijna nooit bij de pop zelf, maar dient veeleer gezocht te worden bij de man zijn bezigheden. Hoe kleiner de kweekkooien hoe meer onnatuurlijk gedrag bij de vogels. De putterpop legt haar eitje 's morgens tussen 6 u en 8 u, maar het gebeurt vaak dat man 's morgens achter de pop jaagt, waardoor ze gestrest raakt, de kans niet krijgt om op het nest te gaan zitten en in alle rust haar eitje te leggen. Daardoor laat ze haar eitje van op de zitstok vallen. Heb je zo een koppel, dan neem je de man 's avonds uit de kooi. Je plaatst hem bijvoorbeeld in een tentoonstellingskooi en hang deze in de omgeving van het nest. Wedden, dat het volgende eitje in het nest ligt en niet op de bodem. Je kunt dit herhalen tot het legsel compleet is. Soms gebeurt het dat de putterman de eieren oppeuzelt ook iets dat heel vervelend is. Het kan wel dat een eitje om de een of andere reden per ongeluk gebroken raakt. Dan peuzelen ze het samen op.

Daar is niets mis mee vogels doen dit instinctief. Eierschalen in de omgeving van het nest verraden de aanwezigheid aan predatoren in de natuur. Vogels blijven dit gedrag aanhouden. Zelfs een kanarie, die een domesticatieproces van meer dan 500 jaar achter de rug heeft, doet het nog precies zoals vogels in de natuur. Keren we terug naar de echte eiervreter: je kunt hem dit gedrag trachten af te leren. Ik heb al meerdere keren met succes de volgende truc uitgehaald. Je neemt een onbevruucht eitje en maakt boven en onderaan een klein gaatje, je blaast vervolgens de inhoud van het eitje eruit. Je maakt een klein beetje brei met de inhoud van één eitje, van de scherpste mosterd die je vinden kan. Met flink wat peper erbij roer, je het tot een papje. Je neemt een spuit en zuigt de inhoud op. Vervolgens doe je één gaatje dat je eerder maakte in het eitje dicht. Spuit het pikante papje in het ei je maakt het tweede gaatje ook dicht. Je legt het geprepareerde eitje in het nest en laat de eierenpikker nu maar komen. Meestal pikt hij het eitje nog wel één keer kapot maar daarna nooit meer. <

Rapport

Visie & Beleid

Begin 2011 heeft de bondsraad een commissie samengesteld om een beleidsplan te schrijven voor de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. De commissie kon hierbij op eigen wijze invulling geven aan de gegeven opdracht.

D Er werd voor gekozen om een "referendum" methode te gebruiken. Als commissie hebben wij getracht om de leden van de NBvV te bewegen hun mening op een vijftal, vooraf vastgestelde, onderwerpen te geven. Dit hebben we geweten. U hebt fantastisch gereageerd! Uit alle lagen van de NBvV kwamen ideeën, opmerkingen en aanbevelingen. Het maakte het werk van de commissie er niet makkelijker op, maar het was meer dan de moeite waard.

De bondsraad en de Algemene Vergadering van 2011 werden over de voortgang geïnformeerd. Ondanks de druk die op genoemd rapport lag heeft de commissie er voor gekozen rustig, secuur en weldoordacht aan het werk te gaan. In een organisatie van rond 32.000 leden hebben heel veel leden een visie op bepaalde onderwerpen, echter is soms visie niet of nauwelijks toepasbaar in onze organisatie. Zo heeft de commissie suggesties als gratis ringen ter beschikking stellen, als wel terugdraaien van kleurslagen bij vogels voorbij zien komen. De commissie, maar zeer zeker ook de bondsraad, heeft terdege door dat sommige onderwerpen zeer gevoelig zijn bij leden en bestuurders. In een aantal gevallen raakt het historische gewoonten (we hebben het altijd zo gedaan!). Angst voor het ongewisse, ongewone of om te veranderen ("Wat de boer niet kent, eet ie niet" gedachte!). Toch heeft de commissie gemeend om onderwerpen

die meer dan eens werden aangedragen op te nemen in het rapport Visie en Beleid.

Onder uw aandacht brengen

Hoe kunnen we de inhoud van dit rapport onder uw aandacht brengen, om u tevens te laten zien en merken dat (waar mogelijk) er iets gedaan wordt, met uw bijdrage? Fysieke toezending van het rapport brengen kosten met zich mee, waar de "schatbewaarder" van de NBvV niet gelukkig van gaat worden. Daarnaastwie gaat het rapport dan lezen? Ook plaatsing in "Onze Vogels" is geen goed idee, derhalve dus maar digital op internet. Hiermee voldoen we dan direct aan een veel gehoorde suggestie vanuit de organisatie, meer digitaliseren. U deed al de moeite om mee te werken, dus u doet vast ook de moeite om via internet het rapport te lezen. De bondsraad nodigt u daartoe van harte uit.

Het rapport opgebouwd uit twee gedeelten bevat grofweg gezegd de werkwijze en inventarisatie door de commissie. Daarnaast geeft het een visie op een mogelijk beleid. Gaat alles ingevoerd worden, zoals geschreven?

Soms is het mogelijk zaken direct in te voeren, omdat we als NBvV bestuurders tot de conclusie zijn gekomen dat iets er al had moeten zijn of waarvan we dachten dat dat er al was. Soms is directe invoering noodzakelijk of een zodanig positieve verbetering dat er

niet gewacht diende te worden, omdat invoering logisch was. Veel onderwerpen vragen echter ook wat langere voorbereidingstijd of een gedetailleerdere uitwerking.

n Na de ontvangst van het rapport zijn een flink aantal onderwerpen gebundeld en heeft de bondsraad drie werkgroepen gevormd. Zij zijn al druk aan de slag. Zo is er een werkgroep keuraangelegenheden, een werkgroep wetgeving/welzijn en werkgroep publiciteit/communicatie. U hebt hier inmiddels via "Onze Vogels", nieuwsbrieven NBvV of via internet al over kunnen lezen. De werkgroep keuraangelegenheden is al druk doende onderwerpen te categoriseren, in uitvoerbare voornemens op korte, middel- en langere termijn. Ook de werkgroep wetgeving/welzijn heeft al van zich laten horen. Naast het werk van de werkgroep communicatie kunnen wij, als leden, zelf veel doen aan goede communicatie. Vooral door met elkaar en niet over elkaar te communiceren.

"Visie en Beleid" geven soms wijzigingen die de één pijn doet en anderen tot tevredenheid stemt. Het doel mag echter duidelijk zijn, de leden bepalen het beleid.

U hebt uw mening gegeven? <

*Namens commissie Visie en Beleid
Albert Zomer*

Vragen staat vrij

Een gladde bevedering

Op de keurlijst worden maximaal 14 punten toegekend in de rubriek bevedering. De standardeisen van onze bond geven aan:

1. De bevedering moet goed aangesloten en strak tegen het lichaam worden gedragen en compleet aanwezig zijn.
2. Bij de beoordeling van de bevedering moet men zich er rekenschap van geven of men te maken heeft met een intensieve, dan wel met een schimmelvogel.
3. De pennen in de vleugels en staart dienen compleet en ongeschonden te zijn.
4. Bevederingsfouten die veelal erfelijk zijn vastgelegd, mogen nooit onvermeld blijven.

Punt 1

Is vrij duidelijk, immers een te lange bevedering zal nooit strak om het lichaam worden gedragen. In de flanken gaat de bevedering pluizen en als het erg lang is, gaat het zelfs hangen (we spreken dan veelal van een "rokje").

Is de rugbevedering te lang, dan zien we die naar beide flanken afhangen. Bij dergelijke vogels zal ook de rugtekening (bestreping) niet volgens de regels aanwezig zijn.

Behalve te lang, kan de bevedering ook plaatselijk ontbreken. Dit kan b.v. een kaal plekje op de kop zijn. Ook komen we met name lichte vogels tegen,

Een agaathoer is intensief waarvan de flankbevedering erg pluiziger is, de vleugelpennen wat kruisen en de staart niet netjes gesloten is.

die de dijen aardig kaal hebben, daar waar bevedering zou moeten zitten. De inzender van een dergelijke vogel is meestal wel op de hoogte van dit gemis. Op de dijen van b.v. een witte-, gele-, of rode vetstof vogel zitten nog wel eens enkele donkere veertjes. We zien dit ook regelmatig bij geel- en roodmozaïek. Deze zijn eenvoudig te verwijderen. De vogel is nu niet meer bont. Het gemis van enkele veertjes valt in elk geval niet zo erg op als

donkere veertjes. Wellicht merkt de keurmeester het gemis niet op

Punt 2

Geeft aan, dat een schimmel vogel meestal een iets langere bevedering heeft ten opzichte van een intensief exemplaar. Hier dient enigszins rekening mee gehouden te worden, wat echter niet betekent, dat een schim-

In deze rubriek beantwoorden we vragen van liefhebbers

Vragen staat vrij

mel vogel los in de bevedering mag zitten!

Punt 3

Slaat op vleugel- en staartpennen. Bij een gebroken, onvolgroeide of ontbrekende pen is de standaard heel duidelijk: een minimum straf van 2 punten. Een complete vleugel dient 18 pennen te hebben. De staart 12. Soms zijn dat 13 pennen, waarvoor niet mag worden gestraft.

Een gebroken pen groeit niet meer aan. Indien deze er wordt uit gehaald, moet dit minimaal 6 weken voor de tentoonstelling geschieden om tijdig een complete pen op de juiste lengte terug te krijgen. Om beschadiging van de schacht te voorkomen, moet een gebroken pen rechtstandig vanaf het lichaam, dus niet schuin worden uitgetrokken. Heeft een kanarie een of meer gedraaide staartpennen, dat duidt dit veelal op een beschadigde schacht, doordat de oorspronkelijke pen door een andere vogel schuin uit het lichaam is getrokken.

Een volgende pen zal dan ook weer gedraaid te voorschijn komen. Een dergelijke vogel is derhalve niet meer geschikt als TI-vogel. Voor de kweek inzetten is echter geen enkel probleem. Een spreidstaart kan ontstaan, als de vogel onrustig is nadat hij in de showkooi is geplaatst. Met een eenvoudig plastic schermje aan de binnenzijde van de tralies is dit probleem te voorkomen. Na enkele vergeefse pogingen

Een agaat onyx geel mozaiek die een te korte onvolgroeide staartpen toont.

om aan de tralies te gaan hangen geeft de vogel al snel op en blijft rustig op de stok zitten.

Punt 4

Spreekt over gebreken, die mogelijk door de ouders zijn doorgegeven aan hun nakomelingen (vererving). Denk hierbij b.v. aan wenkbrauwen, zogenaamde oortjes, open rugbevedering en open borstbevedering. Bij het consta-

teren van een dergelijk gebrek geef ik op het keurbriefje altijd aan, dat deze kan vererven en attendeer de inzender er op dat indien meerdere vogels uit een bepaalde kruising een dergelijke fout vertonen, ze niet geschikt zijn om verder mee te kweken.

NB: Overige fouten aan de vleugels en staart worden bestraft in de rubriek "grootte/vorm"!!

Enkele voorbeelden hiervan zijn:

Vleugels sluiten niet aan op het lichaam, zijn te lang, kruisen elkaar of hangen af.

De staart is niet in rechte lijn vanaf kop-nek-rug, denk b.v. aan een afhanginge staart. Staart is niet in de juiste verhouding tot het lichaam, is te kort of te lang. Het einde van de staart toont geen "V-vorm".

Tenulotte:

Voorkom aftrek van punten voor bevedering:

- Let op de lengte van de bevedering van de oudervogels bij het samenstellen van een kweekpaar.
- Verstrek regelmatig vers badwater aan de vogels.
- Sluit vogels die bevederingsfouten kunnen vererven uit voor de kweek.
- Voorkom verenpikken door overbevolking in de vogelverblijven.
- verstrek bepaalde middelen, b.v. droge havermost ter voorkoming van verenpikken.
- Controleer de bevedering (pennen) van alle vogels minimaal 6 weken voorafgaande aan de tentoonstelling.

Enkele gezegden:

Licht als een veertje – elkaar in de veren zitten – pronken met andermans veren – een veer laten - iemand achter de veren zitten. – een veer op de hoed steken – vroeg uit de veren zijn en men kent de vogels aan hun veren! <

Een agaat geel waarvan de staart te breed is en de vleugels niet sluiten en hierdoor het stuitkassen zichtbaar wordt, dit is een vaak voorkomende fout en wordt veroorzaakt doordat de grote vleugelpennen te smal zijn en hierdoor a.h.w. op elkaar liggen in plaats van als dakpannen over elkaar.

Digitaliseren is d

We zijn er allemaal al mee geconfronteerd. Het digitale tijdperk heeft al lang geleden haar intrede gedaan. Het zat er natuurlijk aan te komen dat dit ook zou moeten gaan gebeuren in onze hobby. Dat het in eerste instantie op verzet zou stuiten, was allang duidelijk, maar is dat ook altijd terecht?

D Ik kan me toen ik begon met de hobby herinneren dat we tentoonstellingskooien hadden, die qua diepte smaller waren dan de huidige en een groene achtergrond hadden. Plotseling kwam het idee om diepere kooien in te voeren met een witte achtergrond. De glazen voerbakjes, waarbij de vogel met zijn/haar kopje door een ronde opening het voer moest pakken, werden vervangen door plastic fonteintjes. Ik kan me de vergadering waar deze wijziging werd aangekondigd nog heel goed herinneren. Er werd een ophef gemaakt en soms werden er redenen aangevoerd om e.e.a. ongedaan te maken die niets te maken hadden met de redenen van invoering. De universeelkooi met witte achtergrond kwam er en is er nog steeds naar ieders tevredenheid.

Kanarie

Weet u nog dat de huidige rode intensieve en de rode schimmel kanarie, respectievelijk oranje rood en zalm werd genoemd of de geel intensieve en de geel schimmel, respectievelijk goudgeel en strogeel. Ook deze invoering werd met veel tegenzin begroet. Ook dit zijn inmiddels niet meer weg te denken benamingen. Recentelijk werd de nieuwe verschijningsvorm van de zwarte, bruine en agaat kanaries of de benamingen bij agaporniden en andere vogels gewijzigd. Redenen voor veel liefhebbers om hier tegen te

ageren, maar of het allemaal terecht was? Natuurlijk zijn er soms veranderingen niet helemaal handig geweest of hadden kansen beter uitgebuit kunnen worden. Ik denk hierbij en gezien de reacties in de enquêtering van de commissie Visie en Beleid velen met mij, nog steeds aan de prachtige vloeiende bruine kanarie van weleer. Mijn persoonlijke mening is dat we daar een kans hebben laten liggen. Daar waar we geaccepteerd hebben dat de bruine kanarie gestreept moet zijn, hadden we ook een klasse kunnen vragen waar we de vloeiende bruine vogels hadden

kunnen behouden. Wat dat betreft hebben de Italiaanse collega's het beter aangepakt, daar waar zij het doel hadden de rode egaal doorgekleurde kanarie te laten vervangen door de rode vogel met witte pennen. Toen hen duidelijk werd dat dit voorstel het niet zou halen, hebben zij de rode vogel met witte pennen als extra klasse ingebracht. Inmiddels is dit COM-matig geaccepteerd. Voor ons, m.b.t. de bruine vloeiende vogels, een gemiste kans. Maar terug naar het onderwerp. Ook de laatste veranderingen vielen aanvankelijk niet in goede aarde bij de liefhebbers, maar zijn inmiddels gemeengoed geworden.

Internet

n Ook het onderwerp digitaliseren is een vaak vermeld woord op de enquêteformulieren van de commissie Visie en Beleid. Zomaar wat kreten uit de enquêtering: "Digitalisering moet sneller in gang gezet worden". "Vermijd

toekomst!

D papierencircuit door te digitaliseren". "De NBvV moet zaken meer digitaal doen, dit spaart de natuur en voorkomt extra werkzaamheden". Natuurlijk, iedereen heeft gelijk. Maar daarnaast horen we ook geluiden als: "Ik heb geen computer". "Ik ben te oud voor dit soort moderne middelen" en wat al niet meer zij.

Wij zijn vaak gewend om te denken in problemen. Het zou beter zijn te denken in oplossingen, dat maakt het leven een stuk makkelijker. Ik heb als voorbeeld mijn moeder van 77 jaar oud. Opmerkingen over de moderne middelen hoor ik niet van haar. Zij werkt wel met een computer. Heeft in tegenstelling tot ik zelf, een blackberry. Doet aan internetbankieren, regelt alles via de computer en zit zelfs op social media met Hyves. Hoezo te oud?

Wat ze niet begrijpt, vraagt ze aan haar kinderen of kleinkinderen.

Digitaliseren is de toekomst en zal zeer zeker steeds meer en steeds sneller ingevoerd worden. Sinds 2004/2005 is Peter Marinus, als webmaster voor de NBvV actief. Hij is eigenaar van "aWebsheep" en bouwer van internet-applicaties. Het is zijn brood en dagelijkse kost. In feite heeft hij van zijn hobby, zijn werk gemaakt. Peter is alles behalve een nerd, dit laatste wordt vaak geassocieerd met mensen die een zogenaamde computerknobbel hebben. Hij is gestart met het aanpakken van

de website van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Het resultaat kunt u zelf zien, door de site op te zoeken. Gebruiksvriendelijk, duidelijk, fris en niet te overdadig voorzien van allerlei bling, bling elementen. Vervolgens werd "Vogelmarktplaats.nl" in het leven geroepen. Deze is gelieerd aan de NBvV, maar eigendom van Peter zelf. Ik moet zeggen een pracht uitvinding. Gezien het aantal hits per dag een waar fenomeen, m.b.t. verkoop van vogels en alles wat daar mee samen hangt. Tevens werd door hem "Vogelcafé", "Afdelingsnieuws" en "Keurmeester.nbvv.nl" ontworpen. Allen met succes, gezien de vele hits. Moderniseren, dus digitaliseren, is de toekomst en veel efficiënter.

Toekomst

Peter, gevraagd naar zijn uitdaging in de ontwikkeling van applicaties, geeft aan dat zijn uitdaging ligt in de complexiteit van het bouwen. Spelregels van de organisatie moeten vertaald worden naar een goed werkend programma. Het is voor velen vaak een zaak van wennen. De implementatie is zaak van de NBvV, als ook de communicatie naar de leden. Peter vervolgt, ik krijg de opdracht tot bouwen. Werk het idee grof uit, leg dit voor, waarna "fine-tuning" volgt. In een beperkte kring wordt er daarna serieus proefgedraaid, waarna daar waar nodig e.e.a. bijgesteld wordt. Vervolgens bepaalt de opdrachtgever de invoering. Als je mij

vraagt wat mijn grootste trots is, dan kan ik volmondig zeggen dat dit zeer zeker de digitale ringenbestelling is. Het is gecompliceerd, waarbij regelgeving bepalend is geweest. Immers koppelingen met Ministerie van LNV in combinatie met CITES waren vereist, althans maakten e.e.a. nog efficiënter en dus de invoering aantrekkelijker. Ik kan wel zeggen dat ik hier echt twee maanden fulltime mee bezig geweest. Als je mij vraagt of ik wat met vogels heb? Nee, dat heb ik niet, wel met automatisering. Ik moet aange-reikt krijgen wat ik moet inbouwen. Wel is het zo dat ik inmiddels door het toepassen van regelgeving in de automatisering, van de regelgeving meer weet dan menig vogelliefhebber. Dit is ook logisch, omdat de regelgeving voorwaarde was bij het invoeren van het systeem voor de digitale ringenbestelling.

Bondsshow

Hiernaar gevraagd heb ik voor "Vogel" een online-applicatie geschreven. Inmiddels is deze bij Vogel 2012 gebruikt. Niet alles is feilloos gegaan, maar hierover gaan we evalueren en zal aanpassing plaatsvinden. Mijn uitdagingen liggen nu op gebied van 100% werkzaam maken van de digitale inschrijving van zowel de tentoonstelling, als de verkoopklasse. Inmiddels ben ik aan de slag met het "online" kunnen wijzigen in het vraagprogramma door daarvoor geautoriseerde functionarissen binnen de NBvV. Of ik nu zelf met vogels ga beginnen? Nee, dat laat ik aan mijn vader over en vogels op een plaatje voor de site. Wel voel ik me inmiddels thuis in de vogelwereld en zijn er vooral goede contacten. <

Beschrijving man en pop

Dit keer staat nu eens niet de man kleine goudvink afgebeeld op onze kalender, maar het wat eenvoudiger gekleurde vrouwtje. In tegenstelling van haar matbruine wangen, keel, borst, flanken en buik, waarover een iets grijze waas hangt, is het mannetje diep rood van kleur. Ook zien we dat haar rugdek van de koptekening tot de stuit, matgrijs is met een bruine waas. Bij het mannetje is dit blauwgrijs van kleur. De verdere kleur van poten, nagels, snavel en ogen, en tevens de tekeningkleur van kop, kin, vleugelband en vleugeldekkende armpen zijn van beide geslachten gelijk. De grootte van de kleine goudvink mag maximaal 14 cm zijn. De ringmaat is 2,7 mm. De kleine goudvink is een aparte ondersoort en lijkt veel op de grote goudvink – *Pyrrhula pyrrhula domestica*. De wetenschappelijke naam *domestica* is voor de grote goudvink is gekozen, hier wordt mee aangegeven dat het een fokproduct is afkomstig uit onze kooien en volières. De ondersoorten zijn onderling vermengd met de Noordse -, Beierse -, en Cassini goudvink, met als doel een grotere vogel met een diepere kleur te fokken. Het formaat van de grote goudvink dient minimaal 17 cm te zijn, de ringmaat is 2,9 mm en van de zeer forse vogels zelfs 3,00 mm. De roep is een opvallend „juuuu”,

soms ook „but”. Beide geslachten zingen, het liedje klinkt ongeveer als een hees „di-du-dijuh”.

Ondersoorten en hun verspreiding

De 15 ondersoorten van de goudvink hebben als kenmerk een meer of minder rode borst en een zwarte kap. In formaat zijn er ook zeer opmerkelijke verschillen, de grootte varieert van 14 cm tot 19 cm. Ik ga nu niet alle ondersoorten noemen, ik beperk me tot de eerder genoemde vogels.

De Noordse goudvink - *Pyrrhula pyrrhula pyrrhula* is de nominaatvorm en komt uit Noord-Europa (tussen de 55e en de 67e breedtegraad), Noord-Azië en Japan. Het formaat is 17,5 cm.

De Beierse goudvink - *Pyrrhula p. germanica* komt uit Joegoslavië en Portugal, hij meet 15-16 cm.

De Cassini- of Kamtsjaka goudvink - *Pyrrhula p. cassini*, uit Kamchatka, Noord-China en Japan, hij meet 15 cm. Deze vogel komt bijna niet voor bij fokkers.

De kleine goudvink tenslotte, komt van oorsprong uit België, Duitsland, Frankrijk en Nederland.

Zij komen daar voor in naaldbossen, parken met dicht kreupelhout, jonge dennen en/of sparren in de nabijheid van hoge beuken of berken. De goudvink is hoofdzakelijk een standvogel, de Noordse is een vrij zeldzame en onregelmatige doortrekker.

Voeding in de natuur en volière

Goudvinken gebruiken in de natuur praktisch alleen plantaardig voedsel, zoals onkruidzaden, bessen (lijsteren braambes). De goudvink wordt door fruitkwekers wel als schadelijk beschouwd, omdat hij zich soms voedt met blad- en bloemknoppen van fruitbomen.

In de volière geven wij ze een soort sijen- en puttermengeling bestaande onder andere uit: witzaad, hennep, boekweit, gepelde haver, perilla zaad, negerzaad, rood raapzaad, dennenzaad, graszaad, wilde zaden, slazaad, wit lijnzaad, gepelde zonnepitten, mariadistel, weegbreezaad, blauwmaanzaad,

kaardenbol, cichoreizaad, teunisbloemzaad, kroepaar en Japanse millet. Daarnaast mag een gekiemd zaad ook niet ontbreken. Eivoer wordt het hele jaar door gegeven, en buiten het broedseizoen gerantsoeneerd. Indien we niet frequent het eivoer gemengd met kiemzaad een paar keer per dag kunnen wisselen, moeten we dit niet gemengd aan de vogels verstrekken. Indien we het toch doen, dan hebben we kans op beschimmeld voer wat ziekten kan veroorzaken.

Tijdens het broedseizoen wordt het onkruidmenu aangevuld met allerlei soorten dierlijk voedsel, vooral rupsen, spinnen en bladluizen zijn erg gewild. In de volière kunnen we naast het eivoer, wat buffalo's, pinky's en met mate meelwormen verstrekken.

Voortplanting

De goudvink heeft een opvallend leefgedrag. In de zithouding maakt hij een nogal onverstaanbare en bedaarde indruk. Zijn golvende vlucht is niettemin behendig, snel en krachtig. Bij gunstig weer, medio april, bouwt het popje een nest tussen manshoogte en twee meter. Het vlakke komvormige nest is gemaakt van takjes en stengels, het wordt van binnen gevoerd met worteltjes, donker haar, kokosvezels, wol of veertjes. In de volière broeden ze in een groot formaat traliekastje, of goudvinkenkorfje. Het legsel bestaat uit 4 – 6 blauw-witte eitjes, deze zijn getekend met enkele violetgrijze en roodbruine vlekjes. De eieren zijn gemiddeld 19 x 14 mm.

Alleen het popje broedt, tijdens dit broeden wordt zij door het mannetje op het nest gevoerd.

Na een broedduur van 13-14 dagen komen de jongen uit het ei. Beide ouders verzorgen dan hun jongen, die na 12-16 dagen het nest verlaten. De goudvink heeft twee legfels per jaar. Mannetje en vrouwtje blijven gedurende het gehele jaar bij elkaar. Ieder paar maakt aanspraak op een eigen territorium, dat tegen soorteigen indringers wordt verdedigd.